EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2021
COM(2021) 388 final

2021/0208 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska unionens anslutning till konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Medborgare och företag i EU som vill få en dom, som meddelats i EU, erkänd och verkställd i ett land utanför EU ställs för närvarande inför ett splittrat rättsligt landskap eftersom det saknas en övergripande internationell ram för erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område. Det innebär att borgenärerna måste leta sig fram i ett lapptäcke av nationella lagar om godtagande av utländska domar i länder utanför EU, och ingångna bilaterala, regionala och multilaterala avtal. För att ha en chans att få en dom verkställd måste därför de som är involverade i internationella rättstvister investera i resurser, tid och ofta extern expertis för att utarbeta en robust strategi för rättstvister. Denna komplexitet och de tillhörande kostnaderna samt rättsosäkerheten är faktorer som kan få företag och medborgare att undvika rättstvister och söka andra former av tvistlösning, avstå från att driva sina anspråk eller besluta att inte delta i internationella affärer alls. Detta kan i sin tur ha en negativ inverkan på viljan hos företag och medborgare i EU att engagera sig i internationell handel och investeringsverksamhet. Eftersom verkställandet av EU-domar i länder utanför EU är osäkert försvåras dessutom EU-företagens rätt till rättslig prövning.

Tillväxten av internationella handels- och investeringsflöden ökar de rättsliga riskerna för EU:s företag och medborgare men denna situation kan hanteras genom ett förutsägbart system för gränsöverskridande erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. Fram tills nyligen reglerades dock inte erkännandet och verkställigheten av utländska domar på privaträttens område på internationell nivå, även om det funnits vissa bilaterala eller multilaterala avtal med begränsad räckvidd. Denna situation har förändrats i och med antagandet av **konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område** (*konventionen om domar*[1]) i juli 2019.

Konventionen om domar, som antogs inom ramen för Haagkonferensen för internationell privaträtt, har potential att förbättra det nuvarande systemet för fri rörlighet för utländska domar. Konventionen syftar till att genom rättsligt samarbete främja faktisk tillgång till rättslig prövning för alla och underlätta regelbaserad multilateral handel och regelbaserade multilaterala investeringar samt rörlighet[2].

EU har alltid stött inrättandet av ett multilateralt system för erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område och har därför aktivt deltagit i förhandlingarna om konventionen inför en eventuell anslutning till detta framtida internationella system. På grundval av det mandat som rådet gav Europeiska kommissionen i maj 2016[3] företrädde kommissionen unionens intressen under förhandlingarna vid Haagkonferensen för internationell privaträtt.

Förhandlingarna om konventionen om domar slutfördes i juli 2019 och konventionen är nu öppen för undertecknande, ratificering eller anslutning. Om Europeiska unionen ansluter sig till konventionen om domar enligt kommissionens förslag blir konventionen tillämplig på

---

1 Konvention av den 2 juli 2019 om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

2 Ingressen till konventionen om domar.

3 Se *Resultat av rådets sammanträde om konkurrenskraft (3470:e rådsmötet) den 26–27 maj 2016, nr 9357/16* samt *utkastet till rådets beslut (nr 8814/16) om bemyndigande att inleda förhandlingar om en konvention om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (”konventionen om domar”) inom ramen för Haagkonferensen för internationell privaträtt*.

erkännande och verkställighet av inkommande och utgående domar bland EU:s medlemsstater och andra konventionsstater i konventionen.

Förslaget ligger i linje med kommissionens mål i de politiska riktlinjerna för Europeiska kommissionen (2019–2024)[4] särskilt när det gäller prioriteringen ”En ny satsning på demokrati i EU”[5]. Det överensstämmer med unionens engagemang för multilateralism i internationella relationer och det kommer sannolikt att uppmuntra andra länder och EU:s handelspartner att ansluta sig till konventionen. EU:s anslutning till en multilateral konvention om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område skulle också överensstämma med unionens politik som syftar till att öka den internationella handeln och utländska investeringar samt medborgarnas rörlighet runt om i världen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

EU har ett välutvecklat system[6] för ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område i medlemsstaterna, vilket infördes som ett nödvändigt komplement till den inre marknaden. Bryssel Ia-förordningen[7] är dock inte tillämplig på erkännande och verkställighet av domar som meddelats i länder utanför EU.

På internationell nivå har EU ingått en internationell konvention med EES-staterna och Schweiz (Luganokonventionen från 2007[8]) Dessutom har ett första försök att upprätta en multilateral ram för erkännande och verkställighet av domar lett till ingåendet av 2005 års konvention om val av domstol[9]. Denna konvention säkerställer erkännande och verkställighet av domar i ärenden där parterna har kommit överens om vilken domstol som har exklusiv behörighet att pröva deras tvist. Unionen ratificerade konventionen 2015, vilket innebär att den nu ingår i unionens regelverk.

Utöver 2005 års konvention om val av domstol, vars tillämpningsområde är begränsat, finns det ingen global multilateral ram för fri rörlighet för domar.

Konventionen om domar skulle således komplettera unionens befintliga rättsliga ram och säkerställa fri rörlighet för utländska domar utöver det befintliga system som tillämpas av EU- och EES-staterna samt Schweiz.

EU:s interna regelverk skulle inte ändras av konventionen, i avsaknad av en förklaring, eftersom de två instrumenten är tillämpliga i olika sammanhang[10]. Detta beror på att Bryssel Ia-förordningen gäller för erkännande och verkställighet av domar inom EU medan konventionen skulle gälla domar med ursprung i länder utanför EU. En förklaring krävs dock

---

4 https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_sv.pdf.

5 Samtidigt som målen under rubrikerna *Ett starkare Europa i världen* och *En ekonomi för människor* stöds.

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning), EUT L 351, 20.12.2012, s. 1 (*Bryssel Ia-förordningen*).

7 *Ibid.*

8 Konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 339, 21.12.2007, s. 3).

9 Konvention av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol.

10 Se artikel 23.4 i konventionen om domar. Det bör noteras att tillämpningen av Luganokonventionen eller 2005 års konvention om val av domstol inte heller skulle påverkas av konventionen eftersom tidigare fördrag har företräde, på grundval av artikel 23.2.

för att säkerställa att de politiska målen i Bryssel Ia-förordningen inte påverkas av anslutningen till konventionen. Mer specifikt ger Bryssel Ia-förordningen i ärenden som gäller kommersiella hyresavtal exklusiv behörighet för domstolar i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen. Konventionen om domar innehåller inte sådana exklusiva behörighetsregler för kommersiella hyresavtal. Enligt konventionen skulle medlemsstaterna därför vara skyldiga att erkänna och verkställa tredjeländers domar om kommersiella hyresavtal för fast egendom som är belägen på deras territorium. Detta skulle strida mot det politiska målet med Bryssel Ia-förordningen att ge exklusiv behörighet till EU:s domstolar för tvister som rör fast egendom belägen i EU.

Därför bör en riktad förklaring som utesluter erkännande och verkställighet av domar om kommersiella hyresavtal för fast egendom belägen i EU avges vid anslutningen. En sådan begränsad förklaring garanterar att konventionen överensstämmer med EU:s regelverk utan att hindra att samtliga politiska mål i detta förslag kan uppnås till fullo.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Konventionen om domar är resultatet av en gradvis process för att underlätta rörligheten för domar i hela världen. Den bygger på 2005 års konvention om val av domstol och syftar till att utvidga räckvidden för domar som även kan gälla i andra stater. De konventioner som antagits inom Haagkonferensen syftar till att uppnå detta utan att inkräkta på särskilda konventioner som kan finnas på vissa områden, såsom havs- och transportfrågor, eller befintliga bilaterala konventioner.

På grund av den ökade rättssäkerheten och den minskade kostnaden och tidsåtgången för förfaranden i internationella rättstvister har konventionen om domar potential att uppmuntra EU:s företag och medborgare att engagera sig i internationella förbindelser, och därigenom öka volymerna av gränsöverskridande handel och investeringar.

Slutligen ligger anslutningen till konventionen om domar i linje med unionens engagemang för multilateralism och en regelbaserad världsordning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Unionens behörighet att reglera frågor som rör erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område grundar sig på artikel 81.2 a i EUF-fördraget.

I linje med artikel 3.2 i EUF-fördraget har unionen exklusiv befogenhet att ingå ett internationellt avtal i den mån ett sådant ingående kan påverka gemensamma EU-regler eller ändra räckvidden för dessa. Som följd av antagandet av Bryssel I-förordningen har unionen fått sådan exklusiv extern behörighet som rör erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område i tredjeländer[11].

[11] Detta har bekräftats av domstolen i dess *Luganoyttrande*, i vilket domstolen slog fast att Europeiska gemenskapens exklusiva externa behörighet bland annat gäller erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område i tredjeländer. Se domstolens yttrande 1/03, ECLI:EU:C:2006:81.

Konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar omfattas således av unionens exklusiva externa befogenhet. Unionen får ansluta sig till konventionen på grundval av artiklarna 81.2 a och 218.6 a i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt

- **Proportionalitetsprincipen**

Målen med detta förslag är att förbättra EU-parternas till rättslig prövning genom att underlätta erkännande och verkställighet av domar som meddelats av domstolar i EU oavsett var gäldenären har tillgångar, att öka rättssäkerheten för företag och medborgare som har internationella förbindelser och att minska kostnaderna och tidsåtgången för förfaranden i gränsöverskridande rättstvister. Samtidigt är avsikten med detta förslag att tillåta erkännande och verkställighet av domar från tredjeländer i EU endast om de grundläggande principerna i EU-rätten respekteras och det interna regelverket inte påverkas.

Dessa mål kan endast uppnås genom anslutning till ett system för ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar mellan stater, som t.ex. det system som antagits genom konventionen om domar. Medlemsstaterna har inte längre möjlighet att förhandla om multilaterala eller bilaterala konventioner om erkännande och verkställighet av domar eftersom det uteslutande är Europeiska unionen som har extern behörighet i frågor som rör internationell behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Ensidiga åtgärder på EU-nivå skulle inte uppnå de mål som anges ovan eftersom det inte skulle underlätta erkännande och verkställighet av EU-domar i länder utanför EU.

Slutligen vore det mer effektivt att ansluta sig till en befintlig multilateral ram som EU bidragit till att förhandla fram än att inleda förhandlingar med länder utanför EU på bilateral nivå. Beroende på hur många stater som ansluter sig till konventionen skulle den kunna säkerställa en gemensam rättslig ram för att hantera domar från tredjeländer oavsett varifrån de kommer. Den skulle också säkerställa en gemensam rättslig ram för företag och medborgare i EU som ansöker om erkännande och verkställighet i länder utanför EU av domar som meddelats av domstolar i EU[12].

- **Val av instrument**

Ej tillämpligt

[12] I denna fråga, se även avsnitten 3 och 4 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Ej tillämpligt

• Samråd med berörda parter

Inom ramen för bedömningen av de olika politiska alternativen i samband med konventionen om domar inhämtade kommissionen synpunkter från berörda parter genom ett öppet offentligt samråd och ett seminarium med medlemsstaterna[13]. Dessutom genomfördes en studie av en extern uppdragstagare som också genomförde ett antal samrådsaktiviteter, bland annat en webbenkät, riktade intervjuer med berörda parter samt ett frågeformulär som delades ut till medlemsstaternas myndigheter.

Dessa samråd visade att anslutningen till konventionen om domar hade stöd av både medlemsstaterna och en överväldigande majoritet av de berörda parterna (till exempel jurister, företag, yrkesorganisationer för advokater och utmätningsmän och akademiker). När det gäller möjligheten att avge förklaringar[14] motsatte sig medlemsstaterna en förklaring grundad på artikel 19 i konventionen och uttryckte inga tydliga åsikter om förklaringar enligt artikel 18. Endast ett litet antal berörda parter förordade anslutning med en förklaring enligt artikel 19 medan det inte fanns någon tydlig tendens för förklaringar enligt artikel 18.

Bidragen från samråden var mycket viktiga för att kommissionen skulle kunna bilda sig en uppfattning om det bästa tillvägagångssättet för detta förslag. Som resultat av detta beslutade kommissionen att föreslå att EU ansluter sig till konventionen om domar med en begränsad, riktad förklaring som utesluter erkännande och verkställighet av domar i EU av domar i tredjeländer som gäller kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) för fast egendom belägen i EU.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Under förhandlingarna om konventionen om domar har kommissionen kontinuerligt samrått med och förlitat sig på sakkunskap från medlemsstaternas experter. Medlemsstaternas experter rådfrågades även som del av det förberedande arbetet med detta förslag.

Kommissionen förlitade sig också på en studie som genomfördes av en extern uppdragstagare som stöd för konsekvensanalysen. Denna studie[15] innehåller en omfattande ekonomisk och rättslig analys av de olika tillgängliga politiska alternativen. I studien används olika analysverktyg, från användning av empiriska data som samlats in på olika sätt (webbenkäter, frågeformulär och intervjuer) till statistik och skrivbordsanalys. I de fall kvantitativa uppgifter inte varit tillgängliga användes kvalitativa uppskattningar. Dessa uppskattningar och de olika antaganden som använts bekräftades av externa experter vid ett seminarium.

---

13 Vid seminariet uttryckte medlemsstaterna sina preliminära synpunkter i väntan på ytterligare analys av konsekvenserna av alla politiska alternativ.

14 Förklaring grundad antingen på artikel 18 i konventionen (med undantag för vissa frågor) och/eller artikel 19 (med undantag för domar på privaträttens område som rör stater).

15 Offentliggörs när detta förslag har antagits.

I studien drogs slutsatsen att det lämpligaste sättet att uppnå de politiska målen är att ansluta sig till konventionen utan någon förklaring, vilket återspeglas i detta förslag eftersom anslutning till konventionen endast föreslås med en begränsad, riktad förklaring som anses nödvändig för överensstämmelse med EU:s befintliga regelverk. En sådan begränsad förklaring hindrar varken de övriga målen med detta förslag eller förslagets ändamålsenlighet i fråga om de förväntade direkta fördelarna för företag och medborgare i EU.

Slutligen har kommissionen förlitat sig på omfattande sakkunskap om erkännande och verkställighet av domar på EU-nivå genom tillämpning av Bryssel Ia-förordningen och dess föregångare, förordning (EG) nr 44/2001[16], som i sin tur efterträdde 1968 års Brysselkonvention[17] på samma område. Det finns omfattande vägledning från EU-domstolen när det gäller tolkningen och tillämpningen av dessa instrument på EU-nivå.

- **Konsekvensbedömning**

Det önskvärda i att EU ansluter sig till konventionen övervägdes inom ramen för en konsekvensbedömning. Flera politiska alternativ beaktades för den händelse att EU ansluter sig till konventionen. Alternativen omfattade anslutning utan någon förklaring respektive med särskilt definierade förklaringar, antingen enligt artikel 18 i konventionen, som undantar vissa frågor från tillämpningsområdet (konsument-, anställnings- och försäkringsfrågor och/eller kommersiella hyresavtal för fast egendom), eller enligt artikel 19 i konventionen, som undantar domar på privaträttens område som inbegriper stater eller statliga organ.

Det rekommenderade alternativet innebär att kommissionen ansluter sig till konventionen med en begränsad, riktad förklaring som undantar erkännande och verkställighet av domar om kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) för fast egendom belägen i EU.

I syfte att kvantifiera den effekt konventionen skulle ha på den fria rörligheten för domar mellan länder inom och utanför EU användes arbetshypotesen att åtta utvalda länder utanför EU skulle ansluta sig till konventionen. De utvalda länderna utanför EU var Australien, Argentina, Brasilien, Kanada, Kina, Japan, Sydkorea och Förenta staterna. Alla effekter uppskattades för referensperioden 2022–2026.

Det rekommenderade alternativet kommer att förbättra tillgången till rättslig prövning och öka rättssäkerheten och förutsägbarheten i internationella rättstvister. De direkta vinsterna för medborgare och företag i EU som försöker få en EU-dom erkänd och verkställd i de utvalda länderna utanför EU uppskattas till mellan 1,1 och 2,6 miljoner EUR fram till 2026. Detta har att göra med en förväntad minskning på 10–20 % av kostnaderna i samband med erkännande och verkställighet av EU-domar i länder utanför EU. Dessutom förväntas den genomsnittliga handläggningstiden minska med i genomsnitt tre till sex månader.

Ett enklare och mer förutsägbart system för erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område syftar även till att främja internationell handel och internationella investeringar. Eftersom internationell handel och internationella investeringar sannolikt kommer att öka kan det få positiva effekter på både mikronivå och makronivå, och på sysselsättningsmöjligheterna. Särskilt små och medelstora företag kommer att ha nytta av den förbättrade tillgången till rättslig prövning och den förbättrade rättssäkerheten i internationella förbindelser som konventionen om domar medför.

[16] Se rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 16.1.2001, s. 11).

[17] Se 1968 års Brysselkonvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 299, 31.12.1972, s. 32).

Det rekommenderade alternativet är helt i linje med EU:s regelverk på detta område, det vill säga Bryssel Ia-förordningen. Enligt det rekommenderade alternativet undantas kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) från tillämpningen av konventionen, eftersom Bryssel Ia-förordningen ger exklusiv behörighet för domstolar i EU att handlägga tvister som rör kommersiella hyresavtal för fast egendom belägen i EU.

Å andra sidan bedömdes en förklaring om undantag från de övriga beaktade frågorna[18] inte vara nödvändig. Konventionen ger tillräckligt skydd för svagare parter (konsumenter, anställda eller förmånstagare av en försäkring), om än på ett annat sätt än EU:s regelverk. Till skillnad från kommersiella hyresavtal för fast egendom belägen i EU kan dessutom andra förklaringar, som har ett bredare tillämpningsområde, hindra att målen för detta initiativ uppnås fullt ut.

Rapporten från konsekvensbedömningen fick ett positivt yttrande av nämnden för lagstiftningskontroll den 23 april 2021.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget har inga kostnadskonsekvenser för små och medelstora företag. Eftersom små och medelstora företag tenderar att föredra domstolsförfaranden framför skiljedomsförfaranden förväntas dessutom den ökade rättssäkerheten i kombination med lägre kostnader och kortare handläggningstider i internationella tvister ha positiv inverkan på deras vilja att delta i eller utvidga sina internationella förbindelser. Anslutning till konventionen kan också förbättra de små och medelstora företagens konkurrenskraft. Detta beror på att kostnaderna kommer att minska för internationella rättstvister och därmed indirekt även för internationell affärsverksamhet, vilket kommer att ge små och medelstora företag med säte i EU en fördel jämfört med företag i länder som inte har ratificerat konventionen. Förslaget förväntas också ha positiv inverkan på internationell handel och internationella investeringar.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget syftar till att förbättra tillgången till rättslig prövning för företag och medborgare i EU genom att gränsöverskridande erkännande och verkställighet av domar, som är en integrerad del av rätten till tillgång till rättslig prövning, i allmänhet kommer att förbättras och bli mer förutsägbara. Konventionen återspeglar i stor utsträckning de regler om erkännande och verkställighet av domar som tillämpas internt i EU (Bryssel Ia-förordningen). Följaktligen avviker konventionen i princip inte från EU:s grundläggande rättigheter och principerna om rättvisa förfaranden. I synnerhet utgör konventionen en grund för att vägra erkänna och verkställa domar som är oförenliga med grundläggande principer om rättvisa förfaranden eller grunderna för rättsordningen i den stat där erkännande och verkställighet begärs. Detta skulle på grundval av en prövad strategi[19] bidra till att säkerställa att de grundläggande rättigheterna, såsom rätten till försvar eller rätten till en rättvis rättegång, vederbörligen iakttas i ett land utanför EU. Genom att förbättra erkännande och verkställighet av domar som meddelats av EU-domstolar i tredjeländer kommer konventionen dessutom att underlätta näringsfriheten och stärka respekten för rätten till egendom i EU.

[18] Dessa var konsument-, anställnings- och försäkringsfrågor.

[19] Utöver Bryssel Ia-förordningen har detta tillvägagångssätt använts för Luganokonventionen och för 2005 års konvention om val av domstol.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget. Medlemsstaterna kan ha engångskostnader för genomförandet konventionen och det kan uppstå något högre kostnader för medlemsstaternas domstolsväsen på grund av den förväntade lilla ökningen av antalet mål. Dessa kostnader förväntas dock på medellång och lång sikt uppvägas av den förväntade minskningen av handläggningstiderna.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Eftersom förslaget gäller EU:s anslutning till en internationell konvention som innehåller tydliga regler för erkännande och verkställighet av utländska domar kommer ingen genomförandeplan att upprättas.

När det gäller övervakning och utvärdering av den praktiska tillämpningen av konventionen kommer EU att delta i möten i särskilda kommittéer som regelbundet anordnas av Haagkonferensen för att utvärdera den praktiska tillämpningen av konventionen.

EU:s interna utvärderings- och övervakningsmekanism kommer så långt det är möjligt att motsvara Haagkonferensens utvärderingsmekanism. Utvärderingen kommer att göras regelbundet och omfatta en bedömning av konsekvenserna av EU:s anslutning till konventionen om domar samt en utvärdering av huruvida de huvudsakliga mål som eftersträvas genom anslutningen har uppnåtts. Utvärderingen kommer också att omfatta en analys av förklaringarna, för att bedöma om den eller de förklaring(ar) som redan lämnats ska behållas eller återkallas, eller om nya förklaringar ska lämnas.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Med tanke på Europeiska unionens exklusiva externa behörighet och att det enligt artikel 26 i konventionen om domar är tillåtet för en regional organisation för ekonomisk integration att ansluta sig till konventionen, bör EU bli fördragsslutande part i själva konventionen, utan medlemsstaterna, efter ett positivt beslut av rådet.

När Europeiska unionen ansluter sig bör den därför i enlighet med artikel 27 i konventionen avge en förklaring om att EU har behörighet i alla frågor som regleras av konventionen och att medlemsstaterna inte kommer att vara fördragsslutande parter i konventionen utan vara bundna av konventionen i kraft av EU:s anslutning. I enlighet med protokollet (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilket Danmark inte deltar i åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 81.2 i fördraget, omfattas inte Danmark av EU:s anslutning till konventionen om domar.

När EU ansluter sig till konventionen bör den även avge en förklaring om konventionens materiella tillämpningsområde enligt artikel 18 i konventionen, för att undanta domar om kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) för fast egendom belägen i Europeiska unionen från konventionens tillämpningsområde.

2021/0208 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska unionens anslutning till konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 81.2 a och 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande[1], och

av följande skäl:

(1) Konventionen om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område inom ramen för Haagkonferensen för internationell privaträtt (*konventionen*) ingicks den 2 juli 2019.

(2) Konventionen syftar till att främja tillgången till rättslig prövning globalt genom ökat internationellt rättsligt samarbete. Konventionen syftar särskilt till att minska de risker och de kostnader som är förknippade med gränsöverskridande tvister och tvistlösning och därigenom underlätta internationell handel, internationella investeringar och fri rörlighet.

(3) Unionen deltog aktivt i de förhandlingar som ledde fram till antagandet av konventionen och står bakom dess mål.

(4) Medborgare och företag i unionen som vill få en dom, som meddelats i unionen, erkänd och verkställd i ett land utanför unionen ställs för närvarande inför ett splittrat rättsligt landskap eftersom det saknas en övergripande internationell ram för erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område. Tillväxten av internationella handels- och investeringsflöden ökar de rättsliga riskerna för unionens företag och medborgare. Denna situation bör hanteras genom ett förutsägbart system för gränsöverskridande erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

(5) Ett sådant mål kan endast uppnås genom anslutning till ett system för ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar mellan stater, som t.ex. det system som antagits genom konventionen. Samtidigt bör konventionen endast tillåta erkännande och verkställighet av domar från tredjeländer i unionen om de grundläggande principerna i unionsrätten respekteras och det interna regelverket inte påverkas.

(6) Enligt artikel 26 i konventionen kan regionala organisationer för ekonomisk integration som har behörighet i vissa eller alla av de frågor som regleras i konventionen, t.ex. unionen, underteckna, godta, godkänna eller ansluta sig till konventionen.

[1] EUT C , , s. .

(7) Enligt artikel 3.2 i fördraget har unionen exklusiv befogenhet att ingå internationella avtal i den mån ingåendet kan påverka gemensamma unionsregler eller ändra räckvidden för dessa. Konventionen påverkar unionens sekundärlagstiftning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012[2]. Unionen har därför exklusiv behörighet i alla frågor som regleras av konventionen.

(8) Enligt artiklarna 24.3 och 28 i konventionen kan anslutning till konventionen ske innan den träder i kraft.

(9) Unionen bör ingå konventionen genom att ansluta sig.

(10) När unionen ansluter sig till konventionen bör den i enlighet med artikel 27 i konventionen avge en förklaring om att den har behörighet i alla frågor som regleras av konventionen. Medlemsstaterna bör följaktligen vara bundna av konventionen i kraft av att unionen ingår den.

(11) I ärenden som gäller kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) har, enligt förordning (EU) nr 1215/2012, domstolarna i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen exklusiv behörighet. Konventionen innehåller inte sådana exklusiva behörighetsregler för kommersiella hyresavtal. När unionen ansluter sig till konventionen bör den därför avge en förklaring enligt artikel 18 i konventionen, där domar om kommersiella nyttjanderätter till fast egendom som är belägen i unionen undantas från konventionens tillämpningsområde.

(12) Irland är bundet av förordning (EU) nr 1215/2012 och deltar därför i antagandet av detta beslut.

(13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Haagkonventionen av den 2 juli 2019 om erkännande och verkställighet av utländska domar på privaträttens område (*konventionen*) ingås härmed av unionen.

Texten till konventionen åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Kommissionen ska utse den person som ska ha rätt att på unionens vägnar deponera det anslutningsinstrument som avses i artikel 24.4 i konventionen.

Artikel 3

Vid deponeringen av det instrument som avses i artikel 24.4 i konventionen ska unionen avge följande förklaring i enlighet med artikel 27.1 i konventionen:

”Europeiska unionen förklarar sig, i enlighet med artikel 27.1 i konventionen, behörig i alla frågor som regleras av denna konvention. Dess medlemsstater ska inte underteckna, ratificera,

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

godta eller godkänna konventionen, utan kommer att vara bundna av konventionen i kraft av att den ingås av Europeiska unionen.

I denna förklaring omfattar begreppet Europeiska unionen inte Konungariket Danmark i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”

Artikel 4

Vid deponeringen av det instrument som avses i artikel 24.4 i konventionen ska unionen avge följande förklaring i enlighet med artikel 18 avseende kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) för fast egendom:

”Europeiska unionen förklarar härmed i enlighet med artikel 18 i konventionen att den inte kommer att tillämpa konventionen på kommersiella hyresavtal (nyttjanderätt) för fast egendom belägen i Europeiska unionen.”

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*[3].

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[3] Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.